

מסורת הש"ס

(א) (סנהדרין כ:),
(ב) שנופות מנ: כ"מ ג. ה:
מחזות יח. גיטין נא,
(ג) כ"מ ה: זח, (ד) [שמות
כב], (ה) [ז"ל טו: וכתוב
שם בתוס' ד"ה ומזה ר"י].

תורה אור השלם

1. על כל דבר פשע על
שור על חמור על שה
על שלמה על כל אברה
אשר יאמר כי הוא זה
עד האלהים יבא דבר
שניהם אשר ירשינו
אלהים יתן שנים
לרעהו: שמות כב ח

הגוזל עצים פרק תשיעי בבא קמא

עירוב פרשיות. פסוק שהוא מפרשה אחרת נמערב צו שאני מקומה דלאי כי הוא זה גלגל כסף תלויה^ה הוא ליה למתניה דהאס קאן דליו בנה פרשמה פדקדון בלא הודאה במקלח מחייב: ומאי שטא מלוה. דעקרון לקרן מדומהיה ומוקמתין ליה עלה: **דרבנא דאמר רבא.** אין אדם מעיז פניו בפני זה שעושה לו עושה הלך היכא דקפסא הכל פטור משעושה דלי ללו דקפסא נהדיה לא הוא מצי למכפר גייה והיכא מדומה מקלח ככולה בעי למכפריה והא דלא כפריה משום דלין אדם מעיז: **גבב בעקרון.** דלין כגון עושה: **מעיו ומעיו.** הלך אפי' כפר ככוליה רמיא רחמנא שעושה עליו: **זריזין**

תבע לי ככוליה אישתימט לי מיהא השתא אדהו לי ז
רחמנא שבועה עילויה כי היכי דלודי ליה ככוליה ו
למימר הכי אבל גבי פקדון מעז ומעז⁹ תני רמי בר

וצחרתי ויפלא בתלם משמע דלא מחייב שבוטע אלס א"כ י"ח
 זר חתא אלתא דלא מחייב זרי חיוב בר יוסף בלא הוראה מקנה
 שבוטע דלא מחייב צפקדון אלס צבודה מקנה כי היכי דשבוטעות
 בזה עברה לטריק (סע) והוא דעשר פגעות טעויות פסדתי כל
 מאלתא לי דמחייבין מודה מקנה ופטרין סופר הכל אפי"ג של עש
 (שטעויות דר מה) פטרין מנה לאנצין בדי והאלתיו פסד צמנו ד
 סופר הכל ה"ל לחיוב ההם וכן פ"ק ד"מ (דף ד) צשמעח דרסיל
 וכן הוא דכתיב דענין הוראה דר צבוטע דכרריה ורבי נמי
 ואננסו וצואו ענין דקאי כי הוא זה אלתוא קאי נמי אפקדון וכי
 מחייב נמי אפקדון אשמי פרות מזה הוראה ומזה דנאנסו אלס דר
 דכרריה ורבי דנאנסו דר הוא זה אפקדון דוקא מחייב ולא אלתוא
 אפי"ג ולענין שלום וימחיל כל לעיני מלוה צפקדון במסכת פסח
 ממסבד למילף טפי והוא הידן צפקדון מחייב צכפריה והוראה לה
 ליה פשטיה דקרא לאצורי כי הוא זה צבדי נאנסו ולא נאנסו צבדי
 שיכול להעיר צבדית הכחוב הוא כי הוא זה דוקא ולי סופר הכל ו
 שטעמא דמודה מקנה חיוב ולא מהימן צמנו דא עיי כפר כל ו
 צבטעמא דקאמר מלי שגא הי ופירוש מלי טעמא דרבי ומה שכל
 ומעמי לא גרים ליה רביעו טעם ובפסרי טענים ליחא וזה דאמר
 אילו אמר נאנסו לאו שבוטע דר צשמעח דנאנסו וזה צבא
 קודם שבוטע יסמך כי הנהו דפרק הכחוב (בבבסות דף יא) בלא
 אלא מדרבנן והא דמן פסרה השאל (ב"מ דף יא) זה אומר שא
 הורה לו והן פירכא ליחא אליצא דרכ נחמן דמוקחא ההם ממח
 אר רשא בתלם ויפלא דאצבד ויש כלן מה שעטעו הורה לו אלס
 עיי גלגול דכרריה מזה היא שבוטע נמי מדרבנן דמאורייתא
 קסא חתא דאמריין בפי כל הנשענין (שטעויות דר מה) וסע) דלס
 שצכרתי ונחמי לן שצך ופריך אלס שבוטע שומרים דחיבי דחמי
 והשפחא פירוש ר"מ איהא קאי ר"א איהא דהוראה קאי ואי אמר
 אכל מזה מקנה דליפטר צמנו דא עיי סופר הכל ואי אמר
 כפריה והוראה ונפי' הקוטרס נמי דליחא הוראה כי אמר איהא
 אכוסר הכל ואי הוא אמריין דלרבי יוחנן ולרמי צר חתא לא מחיי
 אכל לא יתען כלל דע"כ על כפריה והוראה לתוד מחייב אפילו לא
 גפסינא וצי דמוקמיין ממחייב דהשאל צכמה פרות אפי"ג דלא
 מתקדון וגי קלסיס דנרס וצבוטעו זבי קלע להמיין ונראה שבוטע
 צפקדון נמי לא מוקמיין ליה אלס צטענה דשייכא צמלוה דהיינו
 דשייכא צמלוה מטעמא נאנסו ומסיק דכרריה וגי מלוה היא דאכא
 מעמי פניו לכפור צבדתי דיע דה צכריה אלס צפקדון כלומר טענה
 דלא הורא דא סופר הכל פטור צבנקתו נמי יפטר צמנו דא
 דצורית הכחוב היא והשפחא נחא דהיא דלס הנשענין דקאמר מתון
 דהיא פטור הצוה והאי לא חשוד דכחאי ידע וצבאי לא ידע מכל
 להמיין טפי שצכרתי ונחמי לן שצך דחושטנ טועה משום דערוד
 להמיין צכרוד צפועליו והוא דח"ה (ב"ב דף יא) גבי הנהו עיי דא
 לקוחים ין צדי ופ"ב דבבבסות (דף יא) גבי שדה זה של אצין
 עדים מהימן לומר לקחמיו צמנו שיכול לומר לא היה של אצין
 ולכפור דהא אילו מעמי צבדתי דיע ביה חצריה והנהו דהסם לא
 צריא צרי יוסף נמי עיי הוראה צבדי נאנסו דמוקי רשא ש
 אכלא ולא כר צרי יוסף אפי"ג יוסף אפי"ג נאנסו דעיי שלס פטור ליפט
 דכפריה קמן ואי"ת דליפטריה צמנו דא עיי מודה דה ואהיא
 דמודה דה היקל ופטור צמנוטעו לאו פירכא היא דאס היקל בזה
 קמן עדיפא ואין רואה להודות דה ואין להקשות יסא נאמן בזה
 (שטעויות דר מה) משני לא דאפקדי לא עיי בשטר: דא

קז.

עין משפט
נר מצוה

קִבֵּב אַ חַיִּי סִיר מַהֲלִי
טוֹעַן וְנִטְעָן הֲלִי אֶ
סָמַג עֲשֵׂן סֶה טוֹשִׁיעַ חַיִּית
סִיר מִן סַעִיף אֶ:

מוסף רש"י

[illegible]

עירוב פֿרשיות כתוב כאן ובי כתיב כי הוא זה אמרזה הוא דכתיב. פי' בקונ' דפקוק זה דמי הוא זה מפרשה אחרת ונדעס כסף מלוה את עמי הוה ליה למיכס דהסם קאי דאי בזה מפרשה דפקדון בלא הולא בנקמס נמי מחזי ועטמא דעקרינ ליה מדוכתא דמקמו ומ"ס מלוה דרביה דלחן אלס מעט מניו לן כן וספר הכל פטור אבל בפקדון שלא עשה לו טובה מעט ומעט הלך אפי' עשר כסף מיכס דרביה דרביה דרביה (דף קס) וסמ' דשטעא דלפילו למ"ד עירוב פֿרשיות כתוב כאן לא עקרינ ליה לגמרי דמפקדון לענין שלשה ומומחין ומיזהו לן לדחות לענין מזה דמקמא דליכא עטמא עקרינ ליה דמפקדון לגמרי אבל לענין שלשה ומומחין דליכא עטמא קאי אחריותו אבל קסא דבפרק השואל (כ"ב דף ק"א:) גבי אלס דמוקי ממניחין דהסם כשיט עטמא שנועה צניעה ומיזהו רשא

דקדומה והתם כרבי חייא בר יוסף מדקאמרנא דהרבי חייא ורבי
אבא לא עקר לגמרי כי הוא הוה מפקדון וכו' דכחיה משניות
ודף (ג.) דקלע הליטמי עליו וחסיה איה שוב הוה דהיה דמורה
עין (ד.) ורביהוקן (בשין דף ה.) וסא) גבי שמי פסין קאריה
לו שום טובה וזכרן שני דכחבות (דף יח.) וסא) ובשנועת הדיינים
י בני כופר הכל משום דבגו מעין ולפירוש הקומנרס אדריה
גבי תלפין דגנרי ומפסר ר"ת דה"ק די כתיב כי הוא הוה אפלו
עין הודאה כדרי שנועה דנאנסו חלד כפירה לא בעינן דהיה
כי דמלוה מחייב אשמי פרות לחוד חלד דהודאה וחלד דכפירה
חייב כד אכל ורמי כד חתם בעו שלם פרות חלד דהיה וחלד
לא דכריא כפירה והודאה כחלוה שחם חמיו ילפין מפקדון
הוה דף ג.) וסא) למאן ליתת ליה עירוב פסותה לענין מורה מקלם
כלל נאנסו אכל נאנסו כלל כי הוא זה לא מחייב דכרי שמשע
כי הוא זה אכל כופר הכל פטור לכ"ע בכל מקום אפלו במקום
דקאמר מ"ס מלוה מפסר ר"ת מאי טעמא דמלוה פירוש [מאן]
י כי הוה דקוף כל הנשנעין (שנועת דף ח.) גבי דנשנעין שלם
בכפסריה גבי מלוה הוא דליכא למימר חלל אכל בפקדון מעין
דקוף המוכר את הבית (כ"ז דף ע.) גבי המפקד אכל חבירו בשטר
דחלל כלל מחייב שנועה אור"ת דהיה שנועה דרגנן שנקמה
כדי כחכותה ואין דקבר רמי כד חתם שנועה דלוריימא ומסיק
די חוה אומר שורה יענע ופריך בגמרא וואמאי מה טענה לא
אליהי כשיש עסק שנועה גייהס ורישא בתרתי וסיפא בתלת
די הוא ורבי יהודה פליג דליכא אלא קדשאלה ושפירא ומשי
די מחייב כיון דאין כלל הודאה ומיהו בין לפ"ה ובין לפ"י ר"ת
נזיר כלל עדים מחור שיכול לומר לא שצרכין מעולם יכול לומר
הכי משכחת לה מחור שיכול לומר להדי"ם יכול לומר נאנסו
לא הוה דברים מעולם א"כ היה כופר הכל ואין זה מגו דאלי"ב
היה דנאנסו קאי כי קאמר נמי להדי"ם מחייב שנועה כיון דליכא
לוי דנאנסו נמי להדי"ם כעי שנועה דהא מחייב שנועה בפקדון
אפקדון אכפירה והודאה כלל נאנסו הוה ניחא דפריך לה התם
דקדון כדמוכח במשניות טובא כהיה דקלע הליטמי ומורה ועשר
מחתי במחתי הנהו לא מתקשר דאומריה הכי וכן כהולאה דילפין
דכרי ריב"ז דמפרש כי כתיב כי הוא הוה אפלו חלד כפירה והלכך
פירה והודאה אכל טענת נאנסו לא והכי קאמר מאי שנה טענה
מחמר הכי כלומר בטענה דהיה כחלוה כגון פסירה והודא דאין
שייכא בפקדון כגון נאנסו דאין ידע בהי חבירה מעין ומורה ומחייב
הכי כפר חלל ומיהו טענות פסירה אפלו במקום שיכול להטע פטור
שיכול לומר להדי"ם יכול לומר נאנסו אפ"י דאין זה מגו לגמרי
אמר מדהא ליה לתגו דלעיל דהוא נמי לאו מגו הוא דניחא ליה
ועולוי ולא מתקשר במיזד מחייב דניחא ליה שצרכין מעולם דליכא
לוי חושל דנהדרעא דיכול לעשון עד די דמיס כחמו שיכול לומר
הי ולקחמיה ממנו דאפלו טענו הבן שיהי של אביו אלא שאין לו
עולם אפ"י דכהא דאין דע ובהא לא ידע לא דמי למדי דכפירה
מדי דכפירה ויניהו ומיהו הוה דהשאל קשה לפירושו שמשע
די וסיפא בתלתא אם לא נאמר כגויה דהסם לא כ"י חייא בר
הי כחמו דאי כעי אמר נאנסו אהיה דכפירה וי"ל גבי דהיה
טען דמתה כפשיעה יכפור ובאידך נאנסו דהשאל ה"ל דהיה
ה"ל כופר הכל ואין חלם מעין די נמי כגון דהיה דקיימא
דאי כעי אמר להדי"ם נמי אהיה דנאנסו דנאנסו כל הנשנעין
דף א' א"ר שמי. הכל מפורש כחמה מקומות:

75

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones